

ΜΗΧΑΛΗΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΡΑΜΜΑΙ: ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 5 Ὀκτωβρίου

Ὁ Σουλτάνος μεγάλην χαρὰν αἰσθάνεται ἀναστρεφόμενος μετὰ ξένων. Ἀπὸ τινος συχνὰ μὲν μεταπέμπεται εἰς τὰ ἀνάκτορα τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον, καὶ τοὺς προσωρινῶς διατρίβοντας εἰς τὰς ἐξοχὰς ἐνταῦθα. Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἡ Α. Ἐξ. ὁ μαρκήσιος δε Νοάιλ ἔσχε συνέντευξιν δίωρον μετὰ τοῦ Σουλτάνου. Μετὰ δὲ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας προσεκάλεσεν εἰς συνέντευξιν ἡ Α. Μ. τὸν στρατηγὸν Βαλλὰς, πρεσβευτὴν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐνταῦθα. Οὗτος ἐνεφανίσθη πρῶς τὸν Σουλτάνον συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Hewitt, διακεκριμένου πολιτικοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ὃν καὶ παρουσίασε πρὸς αὐτόν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς συνεντεύξεως διαρκεσάσης περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὁ Σουλτάνος προσεκάλεσεν εἰς δεῖπνον τὸν κ. πρεσβευτὴν καὶ τὸν Hewitt διὰ τὴν σήμερον. Ἀλλ' ἐνεκα πένθους ὁ κ. Hewitt δὲν ἀπεδέξατο τὴν τιμὴν. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος μεταβήσεται εἰς Προῦσαν ὁ Σουλτάνος ἐτηλεγράφησε τῷ Βαλῆ αὐτῆς νὰ δεχθῆ αὐτὸν μετὰ πάσης τιμῆς. Τὸ δὲ ἔσπερας τῆς σήμερον ὁ κόμης Δούφφριν θέλει ἐπίσης δειπνήσει ἐν τοῖς ἀνακτόροις, μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦ κ. Πένδερ καὶ Οὐίχδάμ. Μετὰ τὸ δεῖπνον θέλει τύχει ἰδιαίτερας ἀκροάσεως παρὰ τοῦ Σουλτάνου. Παρητηρήθη ὅτι ἐκ τῶν ἐνταῦθα πρεσβευτῶν μόνον ὁ τῆς Γερμανίας δὲν προσεκλήθη. Περὶ δὲ τοῦ Ἑλλήνου πρεσβευτοῦ οὐδεὶς λόγος, καθ' ὅτι οὗτος ἐλησημονήθη παρὰ πάντων.

Καὶ ὅμως λέγεται καὶ γράφεται ὅτι αἱ μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις εἰσὶ φιλικώταται καὶ ὅτι αὐταὶ ἐτι μᾶλλον συσφιγγθήσονται. Πρὸς δὲ, ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος θέλει ἐπισκερθῆ κατ' αὐτὰς τὸν Σουλτάνον. Ἀλλὰ μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ διοικητὴς Χαλεπίου συλλαμβάνει τοὺς Ἑλληνας ὑπὸχόους καὶ τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐκτελῶσι δημόσια ἔργα. Εἰς τὴν διαμαρτυρήσιν δὲ τοῦ Ἑλλήνου προξένου οὐδεμίαν δίδοται προσοχὴ καὶ οἱ νομικοὶ σύμβουλοι τῆς Πύλης γνωμοδοτοῦσιν ὅτι καὶ οἱ Ἑλληνες ὑπὸχόοι πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἀγχαρείαν. Ἐἰς ἐκ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης τῶν συμβούλων τῆς Πύλης, αὕτη ἐνετείλατο τῷ διοικητῇ Χαλεπίου ὅπως μηδενὸς ἀκούσῃ, ἀλλὰ τοὺς πάντας ἀγχαρεύσῃ ἀνεξαιρέτως. Ἐὰν δὲ τις στρέψῃ τὸ βλέμμα πρὸς τὴν ἐν γένει κατά-

στασιν τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων ὑπὸχόων θὰ κατανοήσῃ ἀμέσως ὅτι οὗτοι εἰσὶ καὶ τῶν ραγιαδῶν πολλάκις χεῖρονες. Συλλαμβάνονται, ρίπτονται εἰς τὰς φυλακὰς ἀδίως καὶ παραλόγως, οὐδεὶς ἀκούει αὐτοὺς, οὐδεὶς ὑπερασπίζει αὐτοὺς. Πῶς λοιπὸν αἱ σχέσεις Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος εἰσὶν ἀγαθαὶ δι' ἐμὲ εἶνε ἀκατάληπτον.

Ἐν ταῖς ἀνωτέρω συνεντεύξεσι προσθετέα καὶ ἡ τοῦ Μίρζα Μοσχίν Χάν, πρεσβευτοῦ τῆς Περσίας, γενεμένη τὴν προχθὲς δευτέραν, καὶ διαρκέσασαν περὶ τὰς δύο ἐπίσης ὥρας, χρονικὸν διάστημα καταστὰν διὰ τὰς συνεντεύξεις. Σημειούμεν δ' ἐνταῦθα ὅτι τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἐνεφανίσθη πρὸς τὸν Σουλτάνον ἡ σύζυγος τοῦ πρεσβευτοῦ μετὰ τῆς μικρᾶς θυγατρὸς αὐτῆς. Εἰς τὴν κυρίαν Μοσχίν Χάν ἀπενεμήθη τὸ παράσημον «Σεφακάτ».

Ἡ εἰδήσις τοῦ «Αἰῶνος» ὅτι τὸ «Ζάππειον» παρθηναγωγεῖον μετατίθεται εἰς Κέρκυραν οὐδόλως ἔχεται ἀληθείας. Ταύτην διαψεύδει καὶ ὁ «Νεολόγος» οὗ ὁ ἀρχισυντάκτης κ. Βουτυρᾶς εἶνε μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ «Ζαπέιου».

Μακεδονία! Ἴδοὺ τὸ σύνθημα τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ἐν Ἀθήναις. Μακεδονία! Ἴδοὺ τὸ σύνθημα τῶν ἀποτελούντων τὸν ἐνταῦθα ἑλλ. σύλλογον «Ἑρμῆν», οὗ ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ ἐκτάκτου πλήθους ἡ ἐπέτειος ἑορτή. Οἱ περὶ τὸν νεαρὸν Σύλλογον «Ἑρμῆν» ἐπιθυμοῦσι νὰ πράξωσιν ἔργα καὶ ὅσον ἐνεστι αὐτοῖς πράττουσιν. Οὕτω καθὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ἀξιοτίμου προέδρου τοῦ «Ἑρμοῦ», ἐμάθομεν, ὁ σύλλογος οὗτος ἐχορήγησε ὅτι ἡδύνατο ἦτοι 90 λίρ. ὀθ. διὰ σχολὰς τῆς Μακεδονίας ὡς ἐξῆς:

Εἰς τὴν τοῦ Βελισσοῦ λίρες 20, εἰς τὴν τοῦ Νευροκοπίου λίρες 15, Φλωρίνης 10, Γευγεστοῦ 10, Γενιτσῶν 10, Γιδᾶ 10, καὶ ἐν τῷ τοῦ Βογδάντσης, Κρουσαριῶν καὶ Θεοφάνης ἀνά 5. Κατὰ τὴν ἐπέτειον ταύτην ἑορτὴν τοῦ τὸ ἕκτον ἤδη ἔτος ἔχοντος «Ἑρμοῦ» λόγον ἐξεφώνησε ὁ κ. Βουτυρᾶς. Οἱ πάντες ἔμειναν λίαν εὐχαριστημένοι καὶ τὰ κριττονα τῷ συλλόγῳ ἠυχήθησαν.

— Φαίνεται ὅτι τὸ παμφάγον πῦρ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιπρατήσῃ ἐν τῇ καταστροφῇ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος. Μετὰ τὴν πυρκαϊάν τῆς Χαλκιδόνος, ἔχομεν τὴν τῆς Σιγῆς καὶ μετὰ ταύτην τὴν τοῦ Βασιλικοῦ, ὅπερ κατεστράφη ἐντελῶς. Οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ ἔμειναν εἰς τοὺς πέντε δρόμους.

— Γνωστὸν ὅτι μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης μετὰ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας, κατόπιν ἰκανῶν διαπραγμα-

ματεύσεων άπερασίσθη όπως, μέχρι της συνομολογήσεως νέας δασμολογώνται τὰ άγγλικά έμπορεύματα προς 8 0)0. Τούτο άποφασίσθη όπως γένηται και διά τὰ γερμανικά έμπορεύματα.

— Τό παρελθόν Σάββατον άφίκετο ο ά. γραμματεύς της έν τη Ύμετέρα πόλει τουρκικής πρεσβείας. Λέγεται ότι διορισθήσεται ά γραμματεύς του επί των Έξωτερικών ύπουργείου. Η έν Αθήναις λοιπόν πρεσβεία, καθά φαίνεται, εξαιρετικώς τυγχάνει εύνοίας παρά του Ανακτος.

— Η ύγεία του από τινος σοβαρώς άσθενούντος κ. Ν. Ζαρίφη ήρξάτο βαινούσα επί τὰ βελτωί. Όθεν φαίνεται ότι ή έλευσις του λοχαγού του πυροβολικού κυρίου Πουρναρά ήν όγουρ.λούδικη.

— Δέκα ένοπλοι έισελθόντες εις τι παντοπωλείον παρά τόν άγιον Γεώργιον, χωρίον κείμενον παρά την Κωνσταντινούπολιν, άπσφαζάν ως άρνί τόν παντοπόλιν. Μετά τούτο προσεκάλεσαν τόν παιδα αυτού όπως προσφέρη οίνον αυτοίς τε και τοίς έν τώ παντοπωλείω εύρεθείσι κυνηγοίς, οτινες ήσαν έκπληκτοι επί τη πράξει των κακούργων τούτων. Οί κακούργοι συνκρούσαντες κατά πτηρία μετά των κυνηγών και άκριβώς την άξίαν του οίνου πληρώσαντες άπήλθον. Οί δυστυχείς κυνηγοί άνεχώρησαν επίσης λίαν τεταραγμένοι.

— Ο Πατριάρχης Ίερουσαλήμ Νικόδημος ο διαμένων εις σέτι έν Πετρούπολει, και προτιθέμενος να έλθη ένταύθα μετά τινας ήμέρας, ήτοι την μελλομένην Πέμπτην, εξέδωκε έγκύκλιον έν Πετρούπολει, δημοσιευθείσαν υπό του «Νέου Χρόνου» της αυτής πόλεως, δι' ής έπικαλείται την συνδρομήν των Ρώσων ύπέρ του Παναγιώτου Γάρου. Τώ πατριάρχη ύπομιμνήσκω τό «φοβού τοίς Δαναού; και δώρα φέροντας».

— Έν ταίς έορταίς του Κουρμπάν Βαϊραμίού Απενεμήθησαν εις πολλούς διάφορα παράσημα υπό του Σουλτάνου.

Συνεχάρησαν τόν Σουλτάνον πάντες οί διοικηταί. Έδόθη χάρις εις τούς τό τρίτον της ποινής αυτών συμπληρώσαντας πεφυλακισμένους, και

Ο Πατριάρχης έπεσκέψατο τούς ύπουργούς.

— Δέν έχετε μόνον ήμεις τούς Βελέντσα και ήμεις τόν Βαγρή. Καθά ο «Φάρος του Βοσπόρου» πληροφορεΐται και τούτο καθίσταται άπίστευτον, ο έν Τερτίω της Ρωσίας πρόξενος της Άγγλίας Β... ήν άρχηγός συμμορίας πειρατικής, έργον έχούσης να συντελή εις την καταστροφήν πλοίων προς όφελος έκ των άσφαλειών. Ο πρόξενος άνεχώρησε έκ Κερτσίου και ήλθεν εις Όδησσόν και έκ της πόλεως ταύτης τοποθετηθείς έντός κιβωτίου πεπληρωμένου άχύρου άπεστάλη ως έμπόρευμα εις Κωνσταντινούπολιν. Βεβαίως δε θα έδαυμαγωγήθη κατά την μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας συνθήκην. Ο Νέλιδωφ ήδη τόν ζητεί άπό την άγγλικήν πρεσβείαν. Έάν δε αύτη άρνηθή τότε θ' άπευθυνθή εις την Πύλν, έννοείται έάν έν τώ μεταξύ ο περίφημος πρόξενος δέν εύρεθή άλλαχού που.

— Τά άνάκτορα του Σουλτάνου έκυριεύθησαν ύφ' ήμών μη έκπλαγείτε, Ιατρικώς. Πρό τινος ο χειρουργος Ιατρός κ. Σεβαστόπουλος διορίσθη άνακτορικός Ιατρός. Νύν δε και ο κ. Δ. Εύθυβούλης επίσης ώστε έχομεν τόν άρχίατρον, Μαυρογένη Πασάν, έλληνα, τόν Ε. Ζωγράφον, τόν Τριανταφυλλίδην, τόν Ναούμ, τόν Καμπούρογλον, τόν Σεβαστόπουλον, τόν Εύθυβούλην, πάντας Έλληνας.

Πρός τόν ως σημαία έν Μακεδονία λαβόντα συμπαθη κ. Κ. Ίεροκλήν άπευθίνω έγχαρδίων άσπασμόν.

Ούτις

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΡΩΣΣΟΤΟΥΡΚΙΚΗ

Αί συμμαχία τώρα είνε του συρμού. Άφού και ο βασιλεύς Γεώργιος καταγίνεται να συμμαχήση με την Αυστριαν, διατί ο Σουλτάνος να μη συμμαχήση με την Ρωσίαν; Τά άκρα συναντώνται, οί έχθροι συναλλάσσονται.

Τό άερόστατον της ρωσοτουρκικής συμμαχίας τό ύψωσεν εις τόν άέρα ο «Νέος Χρόνος» της Πετρούπολεως, τό δε άρθρον του έπροξένησεν ίσχυράν έντύπωσιν παρά τοίς πολιτικοίς του Βοσπόρου.

«Δέν ζητούμεν, λέγει ο «Νέος Χρόνος», παρά της Τουρκίας όπως παράσχη ήμίν δυνάμεις έπιθετικάς άπ' έναντίας, ήμεις θέλομεν τη βοηθήσει όπως ύπερασπισθή τας ένεστώσας αύτης κτήσεις. Μόνη σήμερα η Ρωσία δέν έπιθυμεί επέκτασιν έν Ανατολή. Τίποτε άλλο δέν θέλομεν ειμή την έκβολήν του Εύξεινου εις την Μεσόγειον. Θάττον ή βράδιον, ή Ρωσία θα άναγκασθή να ζητήση έγγυήσεις όπως άπαγορευθή ο διά του Βοσπόρου και του Έλλησπόντου εισπλους των πολεμικών δυνάμεων έχθρικός διακειμένων προς ήμάς».

Τό έν λόγω άρθρον έσχολιάσθη και σχολιάζεται υπό τε του ρωσικού και αυστριακού τύπου· ο δε Σουλτάνος διαθρύπτεται και δικαίως διότι ο πρό όλιγων έτών άπόβλητος της Ευρωπαϊκής συναυλίας ήδη γίνεται άντικείμενον φιλοδοξιών, τίς πρώτος να τόν πρωτοκάμη σύμμαχον, και έν ή ο Βίσμαρκ και ο Γαζής Μουχτάρ συζητούσι τούς όρους της αυστρογερμανικής συμφωνίας, άφ' έτέρου ή Ρωσία προσφέρεται ως σύμμαχος, ένφ ή δίωρος συνέντευξις ήν έλαβεν ο πρόεδρος της Γαλλίας μετά του Σουλτάνου ύπερνωματίσθη ως οίωνός γαλλοτουρκικής συμμαχίας, ένφ άφ' έτέρου ο κόμης Λούφφριν είνε βέβαιος περί της άγγλοτουρκικής συμμαχίας.

Και ένφ πρό όλιγων άκόμη έτών ή Τουρκία ήπειλείτο να διαμελισθή υπό των μεγάλων δυνάμεων ως πολεμίων αυτη, ήδη διατρέχει τόν αυτόν κίνδυνον παρά των αυτών δυνάμεων, πλην... ως φίλων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Περί του σεισμού, όστις εγένετο έν Χίω, Τσεσμέ, και καθ' άπασαν την παραλίαν του κόλπου της Σμύρνης μανθάνομεν τάς εξής λεπτομερείας.

Άπό μιας εβδομάδος τό έδαφος έδονεϊτο υπό της ύποχθονίου εργασίας, και οί κάτοικοι ήσθάνοντο πολλήν άνησυχία. Τό κέντρον του σεισμού είνε εις τὰ περιχώρα του Τσεσμέ, όστις περισσότερον έπαθεν. Αί άπόλεια είναι σπουδαιόταται έν τη περιφερεία έκεινη και ιδίως έν Λίτσα, Όθατζικ, Ρετοδερέ και Άλατζατά. Οί κάτοικοι του Τσεσμέ έφυγον έκ της πόλεως. Τέσσαρα μεγάλα χωρία εξ' όλοκλήρου καταστράφησαν. Είς Φώκεαν κατέρρευσαν οί μινιαρέδες των τζαμιών και πλείστοι οικίαι. Τά θύματα καθ' έκατοντάδας άριθμούνται. Ιδιωτικών τηλεγράφημα, προφανώς επί τό υπερβολικώτερον, αυξάνει πολύ τόν άριθμόν των θυμάτων.

Έν Βοίρλοισ, τρείς συνεχώς κλονισμοί εγένοντο· αί άπόλεια βαρύνταται. Υπολογίζονται τὰ θύματα περί τὰ 40. Έν Χίω ήσθάνθησαν τρείς κλονισμούς, τόν πρώτον περί τὰς 3 1(2 της έσπέρας, ίσχυρότατον και διαρκέσαντα 8 δευτερόλεπτα. Ο δεύτερος έλαβε χώραν περί την 6 της έσπέρας και 5 λεπτά, και ο τρίτος περί τό μεσονύκτιον. Οί κλονισμοί ή-

σαν έλαφρότεροι των του Τσεσμέ, και συνεπώς δέν έσχον θύματα.

Έν Σμύρνη ο σεισμός ήτο ίσχυρότατος των κλονισμών παραταθέντων επί 16 δευτερόλεπτα, πλείστοι καπνοδόχοι κατέπεσον όροφαι διερράγησαν, και οί τοίχοι εξερθρωθέντες άπειλούσι κατάπτωσην. Τό επί της θαλάσσης έκτισμένον τηλεγράφεϊον κατέπεσεν, άλλ' ούδέν θύμα έθρηνήθη.

Οί κλονισμοί επανέληφθησαν εις Σμύρνην, Πουρλα, και Τσεσμέ. Ο πανικός είναι άπερίγραπτος. Έν τοσούτω ήρξαντο αί έργασίαι της διασώσεως. Πανταχόθεν άκούονται κραυγαί άπελπίστας. Τό θέαμα θλιβερότατον. Άκαταπαύστως άποστέλλονται βοήθειαι.

Τά της Θεσσαλονίκης νεώτερα τάδε: Οί περί τόν Μητροπολίτην άνέθηκαν εις την Έξαρχίαν να πράξη ό,τι αυτη δόξη· άλλ' οί άντιπολιτευόμενοι υπό τόν Ροσεφόρ Οικονόμου έδαπίσθησαν αδιάλλακτοι. Ο κατά Μητροπολίτου πόλεμος εξακολούθει, και εκπλησόμεθα—πολύ εκπλησόμεθα, μέχρις άπελπίστας—με τόν κ. Κοντόσταυλον, πώς δέν άνακαλεί έκ Θεσσαλονίκης τόν κ. Οικονόμου διά της βίας, ίνα παύση τό σκάνδαλον. Οκτακόσιοι έννοσι ή άντιπολίτευσις να προσκληθούσιν εις την γενικήν συνέλευσιν. Ητοι τετραπλάσιοι των Έλλήνων βουλευτών. Βλέπετε ότι ο κ. Οικονόμου είνε εύρύς. Εύτυχώς οί Έξαρχοι παρεκάλεσαν την είκοσιτετραμελή έπιτροπήν ίνα συντάξη κατάλογον και συγκληθή κατ' αυτόν συνέλευσις την μεθαύριον Κυριακήν. Τά δε Πατριαρχεία, εξέληθόντα της μέχρι τούδε άσυγγνώστου άδιαφορίας των, δι' έπιστολής των προς τούς Θεσσαλονικείς κηρύττουσιν άκυρον τόν κανονισμόν των άντιπολιτευόμενων ως μη νομίμως έπιψηφισθέντα, συνιστώσι δε να συγκληθή συνέλευσις κατά τόν πάλαι κανονισμόν, και κατακρίνουσι τούς έναντίους τη Μητροπόλει ότι διά ζητήματα άσφορώντα την Έκκλησίαν και τό Γένος καταλιπόντες την νόμιμον όδόν προσέφυγον εις τας Τουρκικάς αρχάς, προκαλέσαντες την έπέμβασιν αυτών διά την έκλογήν των έν Θεσσαλονίκη κοινοτικών άρχών.

Είνε λυπηρόν ότι οί άντιπολιτευόμενοι έν τη έμπαθεία αυτών προέβησαν επί τοσούτο, ώστε να ζητήσωσι παρά των τουρκικών άρχών να κλεισθώσι πάντα τὰ έν Θεσσαλονίκη σχολεία, έωσού έκλεχθώσι αί νεαί αρχαί της Κοινότητος· διότι, ως έλεγον εις δικαιολογήσιν των, άλλως δέν θα ένέδιδον εις ταχέϊαν λύσιν του ζητήματος. Αί αρχαί όμως ουδέμίαν προσοχήν έδωκαν εις την ταιαύτην άπάντησιν. Πρέπει δε να όμολογήσωμεν έν τη περιστάσει ταύτη ότι οί Τούρκοι άπεδείχθησαν και συνετώτεροι και φιλογενέτεροι των ήμετέρων.

Ο άγγλικός στόλος υπό τόν ναύαρχον Δζόν Χαίη άφίκετο εις Θεσσαλονίκη, όστις παρέσχε πρόγευμα επί της ναυαρχίδος εις τόν Γ. Πρόξενον της Άγγλίας κ. Βλόντ και τόν έν πολλοίς συνεταιρόν του κ. Φρειδερίκον Σιαρνώ, βαρόνον του Πάπα και ίππότην του Μεδζιδιέ, όστις έσπευσε διά λαμπράς έσπερίδος να άνταποδώση την φιλοξενίαν. Έγένετο δε και λεμβοδρομία δι' ιστιών, εις ήν μετέσχον εξήκοντα λέμβοι, ών έθεώντο από της ναυαρχίδος αί κεκλημένοι έπισιμότητες.

Ο Γεν. Διοικητής Θεσσαλονίκης Γκαλιπ πασσάς επανήλθεν έκ της περιόδους αυτου, ή και συγγαίρομεν πράγματι διά την μετριόπαθειαν και την νοημοσύνην ήν έπεδείξατο έν

τοίς κοινοτικοίς ήμών. Καθόσον μάλιστα και αί εις Υ. Πύλν εκθέσεις του ήσαν έν τοιούτω πνεύματι γεγραμμένοι, τό δε ύπουργείον της δικαιοσύνης έν μεγάλη άβρότητι κατόπιν τοιούτων εκθέσεων άνηνέχθη εις τό Πατριαρχείον.

Υπολογίζεται ως πληροφορούμεθα ότι τό έλλειμμα του 1882 εσται τριών εκατομμυρίων. Συγχρόνως του μέν καπνού και των οίνοπνευμάτων τὰ άποτελέσματα δέν θα ήνε κατά την ύποβολήν του προϋπολογισμού γνωστά, ο δε επί των οίνων θα άποφέρη διά τό 1883 περίπου τρία εκατομμύρια.

Αύριον γίνεται ή κλήρωσις έν τώ Κακουργοδικείω, και την Δευτέραν ή πρώτη δίχη, την δε Τετάρτην ή ληστεία του Χασανίου.

Ο ύπουργός των Έσωτερικών άνεχώρησεν εις Καλαμάκιον, κατευθυνόμενος εις Κόρινθον.

Μέχρις ώρας ουδέμία νεώτερα πληροφορίαν έλαβεν ή Κυβέρνησις παρά της έν Χίω καταστάσεως.

Είδομεν και την πρώτην τοιχοκόλλησιν του κ. Ρόκου Χοϊδά ύποψηφίου βουλευτου του λαου. Τί σημαίνει ύποψήφιος του λαου, ακριβώς δέν έννοούμεν. Έάν σημαίνη ότι ο λαός τόν θέτει ύποψήριον, τότε ή έκλογή του κ. Ρόκου είνε βεβαία· και όχι μόνον είνε βεβαία, αλλά και περιττή. Έάν όμως τό ύποψήριος του λαου σημαίνη ότι ο λαός θα εκλέξη και ο λαός θα ψηφίση, τότε ο τίτλος ύποψήριος του λαου άνήκει και εις τόν κ. Σκουζέν και εις τόν κ. Ίεροκλή. Οφείλομεν επί τέλους να μη πετώμεν λέξεις 'ς τόν άέρα, άλλ' αί λέξεις να έχουν την σημασίαν των.

Την έσπέραν της φοβεράς βροχής κατά την συνοικίαν του άγιου Φιλίππου Ίταλός έργάτης προερχόμενος έκ Κορίνθου και φέρον χρήματα μαζί του εκινδύνευσε να ληστευθή από τιναι νομιζετε; Άπό ένα άστυνομικόν κλητήρα και ένα στρατιώτην, ος έννοήσας ο ένωμοτάρχης κ. Κηρύκος συνέλαβε και άπήγαγεν εις την χωροφυλακήν.

Εις την έν Στουτγάρδη εκδιδομένην Έφημερίδα των ψωμάδων και των ζαχαροπλαστών έδημοσιεύη εικόν και βιογραφία του δημοτικωτάτου πάντων άνδρών έν Αθήναις Ξαυερίου Λάνδερερ. Καί ή μέν εικόν διακρίνεται επί πάχει και στίλβει και καλλονή άκόμη, με άκμαϊον μύστακα και φοβερόν μέτωπον και κόμην σχεδόν κροσωτήν, μύτην μόνον όλιγον ρυγχειοδη. Η δε βιογραφία είνε άπ' αρχής μέχρι τέλους δεινόν κλαυθμήρισμα κατά της Ελλάδος και των Έλλήνων και των ελληνικών κυβερνήσεων, του κ. Λάνδερερ παρισταμένου σχεδόν ως μάρτυρος λαου βαρβαρού και άγρίου. Ημεις εως τώρα εγνωμίζομεν ότι τό μόνον παράπονον όπερ είχεν ο κ. Λάνδερερ ήτο ή κλονομένη ήγεια του· διότι άλλως δλαί αί τιμαί νομιζομεν και ύλικαί και ήθικαί άπενεμήθησαν αυτώ, μέχρι και της τιμής του να διδάσκη ποτε Φυσικόν Δίκαιον έν τώ Πανεπιστημίω και έπειτα Χημείαν. Πιστεύοντες ότι ή βιογραφία έγγραφη έν άγνοία αυτου, σημειού

μεν ότι ο γέρω Λάνδερφ άγει άν άγαπάτε τό 74ον έτος και εύχόμεθα αύτῷ νά τά χιλιάση.

Ούτε όταν λείπη ο φοβερός Πλατούτσας μπορούμεν νά τόν λησμονήσωμεν και νά μη τόν αναφέρωμεν. Ταχυδρομεία και τηλεγραφοί και φίλοι και άερόστατα και περιστεράι και κόρακες τίθενται εις ένεργειαν διαλαλούντα τό όνομά του. Θα τόν εκδικηθώμεν μιά και καλή, άν δέν βγῆ αύτήν τήν φρονάβουλευτή. Δέν θα άξιωθῆ ούτε λέξιν μας, μετά τόν μέγαν τερεκέ, δν θέλωμεν τῷ κρεμάσει. "Εως τότε είμεθα ύποχρεωμένοι νά γράφωμεν. Και δῆ εν "Αργει τώρα όπου περιόδεύει και παρεπιδημεί, καθά γράφει ο «Δαναός», γίνεται τό ανάστα ο Θεός πρὸς ύποδοχήν του. "Ας ίδωμεν πότε θα γίνῃ και τό ανάστα βουλευτής, νά ήσυχάσωμεν και ήμεις και αύτός.

"Εχομεν νέας άρειμανιότητας του γνωστου χαρτοπαίκτου "Αρειμανίου μετά τας πρό τινος διαπραχθείσας. Χθές περί τό μεσονύκτιον εις τό καφενείον Παύλου Χρηστίδου επί τῆς διασταυρώσεως τῶν οδῶν Βουλῆς και Μητροπόλεως τά έκαμε θάλασαν ο "Αρειμάνιος αύτός, θραύσας ποτήρια και έπιπλα και καθρέπτας. "Ηλθον κλητήρες νά τόν συλλάβωσι, έφυγεν, επήδησε μέσα εις μίαν μάνδραν, εκείθεν εισώρμησεν εις τήν οικίαν Δούκα, όπου κατοικεί ή οικογένεια του κ. Λεονάρδου ή οικογένεια ετρόμαξε· ο οικοδεσπότης εκάλεσεν εις βοήθειαν· κατέφθασαν οί κλητήρες· φόρα τήν κάμα ο "Αρειμάνιος, και τραυματίζει ένα κλητήρα. Κλητήρα πάλιν ειχε πληγώσει κατά τά προηγούμενα άθλα του. "Αγνοούμεν άν κατορθώθῃ νά συλληθῆ.

Οί φίλοι εφημεριδοπῶλαι επανέστησαν, όπως και οί εκλογείς τῶν "Αθηνῶν, όνομασθέντες Λοῦτροι· άν και δέν απο-

τροπιάζονται τήν λέξιν, διότι εργασία οὐδέν όνειδος, άλλ' έγουςι βλέπετε πλὴν τῆς αξιοπρεπειας και τήν λογικήν των και λένε : ο καθεὶς νά λέγεται με τό όνομά του· ο βασιλεύς βασιλεύς και οί εφημεριδοπῶλαι εφημεριδοπῶλαι. Κατωτέρω και τό διατριβιδίόν των.

Είναί φρίκη νά ιδῆτε πῶς κατίτησεν ή οδός Σάλωνος· εκεί εις τό σταυροδρόμι ακριβῶς όπισθεν του ναϊσκου του νοσοκομείου μέχρι τῆς κρήνης, ήτις ρέει παρά τήν λεύκαν Βόρβορος πλατύς, μακρὺς βαθὺς με μικρά λιμνίδια εδῶ κι' εκεί γεμάτα νερά. Και τούτο, φραχθέντος του αὐλακίου τῆς οδου εις τό μέρος εκείνο, τά ύδατα άντι νά εξακολουθῶσι ρέοντα εκτός τῆς κοίτης του αὐλακος επλημύρηνσαν τήν οδόν και τήν εξηράνισαν, δέν είναι δε μία, δύο τρεῖς ήμέραι, καθ' ής διαρκεί ή βορβοροκυριαρχία αύτή· είναι δύο εβδομάδες ολόκληροι. Και οὐδεμία φροντίς· αστυνομικά όρανα φαίνεται ότι θα διέρχονται εκείθεν εις βαθυτάτους βεμβασμούς βεβυθισμένα, διά νά μη αντιλημβάνωνται τό κακόν, μολοντί και τόν βαθύτερον βεμβασμόν άπαδιώκει τό ζύμωμα τῶν μέχρις άστραγάλων βορβορολουμένων ποδῶν σας.

Πιθανόν ο Ποταγός νά εἶνε περιηγητής, και μέγας περιηγητής, και εἴτι άλλο· τό ζήτημα εἶνε άν εἶνε αύτός και ο μόνος "Ελλην περιηγητής, όπως ήθέλησαν νά εἰπουν οί «Καιροί» και τό ζήτημα τούτο θέτει πρὸς ήμᾶς δι' επιστολῆς του, βαθύτατα πληγείς εν τῇ περιηγητικῇ φιλοτιμίᾳ του, ο κ. Β. Δ. Ζώτος ο Μολοσσός. Μᾶς παρακαλεῖ νά ερωτήσωμεν αδιατί ο Ποταγός μόνος εἶνε ἑλλην περιηγητής, δι' ιδίων δαπανῶν; μήπως δέν εἶνε και άλλος Εὐρώπης και "Ασίας περιηγητής; ή τίς πλούσιος, ή ποία κυβέρνησις εἰδαπάνια διά τήν περιήγησιν του φίλου σας Β. Δ. Ζώτου Μολοσσου; » Και ύπακούοντες ανακοινούμεν τό κατασκευτικόν παράπονον του φίλου μας Β. Δ. Ζώτου του Μολοσσου.

Και ως άν αἱ τετριμμένα αύται λέξεις ειχον ρίψει τόν δούκα εις νέαν σειράν ιδεῶν, εφαντάζετο ότι ήτο εις τό Μπωλιε με τήν Κλαίρην υπό τόν γαλανόν ουρανόν· οί θεριστάι ετραγουδοῦσαν και ναρκωτική θερμη ανέβαιναν από τῆς γῆς. Και πλησίον εκείνης τήν όποιαν ήγάπα ήτο εύτυχής, άν και πτωχῆ. "Υπῆρχε τόση γλυκύτης εκεί, μετά τας θυέλλας του φιληδόνου βίου του! Τήν απελάμβανεν εξ ολοκλήρου, και εν τῇ πτωχείᾳ εκείνη, εις τήν όποιαν τόν κατεδικάζεν ή καταστροφή τῆς Κλαίρης, απήλασεν άγνωστους και έλκυστικὰς ήδονὰς.

"Επί τῆς σκηνῆς εξηκολούθει ή παράστασις και ο καθαλλέρος "Αλφόνσος Ρουφλακέτ ετραγουδοῦσε τό μεγάλο ρτουέετο του με τήν πριγκηπέσσαν. "Η άπαλή και ζεστή φωνή τῆς "Ιουδικ εψιθύριζε με ερωτικὴν θερμην

"Εγὼ γιὰ τήν άγάπη σου όλα τ' άφίνω· θρόνο, και πλούτη και βασιλειο, μ' εσε νά ζήσω μόνο.

Και ο Δουβράυ περνῶν τήν χειρα υπό τούς ξανθούς πλοκάμους τῆς επανελάμβανε παρατηρῶν αύτήν τρυφερῶς.

Μείνε γιὰ τήν άγάπη μου βασίλισσα, όπως ή-ουν, τά μεγαλεῖα δε μποροῦν τόν ερωτα νά σβύσουν!

Και ο άγαπητός καλλιτέχνης εστεφάνωσε τό άσμά του

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 585)

"Η αυλαία ύψώθη άφίνουσα νά διαφανεται ή εαρινή και ροδοκόκκινος διασκευή τῆς σκηνῆς. "Εν τοπογραφία καταπλημμυρισμένη από ήλιον, ο έκ θεριστῶν και θεριστριῶν χορος ήτο επί σκηνῆς άδων μεγαλοφώνως τό άσθενοῦς πρωτοτυπίας άσμάτιον τούτο :

"Ηλάτε, συντροφεύτε τα με χρωπιά τραγούδια τά κοπερά δρεπάνια σας, άγόρια, κοπελοῦδια.

Πρόξενος λήσταρχος. Πειραται έλυμαίνοντο από μακροῦ χρόνου τά παράλια του Εὐξεινου και πρό πάντων τά περίξ του Κερτσίου και τῆς Σεβαστουπόλεως· αλλά μεθ' ο-λους τούς άγῶνας τῆς ρωσικῆς αστυνομίας πρὸς άνίχνυσιν τῆς φοβερᾶς συμμορίας, οὐδέν κατορθῶτο. "Αλλά εσχάτως λεπτομερεῖς ανακρίσεις, επιτηδειῶς διεξαχθεῖσαι υπό τῆς εν "Οδησῶν αστυνομίας, ανέκλυψαν ότι ύψηλὰ πρόσωπα επαιζόν ενεργόν μέρος εν τῇ ύποθέσει τῶν πειρατῶν. "Αρχηγός τῆς συμμορίας επεφάνη ο εν Κερτσίῳ πρόξενος τῆς "Αγγλίας, ήν διωργάνωσε κατά τινας μεν όπως καταδυθῆ τὰ εν τῷ Εὐξεινῷ πλοῖα του ρωσικου στόλου, κατά τινας δε, απλούστατα, μόνω σκοπῷ ληστεύσεως.

"Ο πρόξενος εγκρίτως πληροφορηθείς ότι κατάσκοπος τῆς ρωσικῆς αστυνομίας μέλλει νά προῆθῃ εις τήν σύλληψίν του, εγένετο άφαντος εκ τῆς θέσεώς του. "Αφίκετο δε εις "Οδησόν, ελπίζων νά δραπέτευσῆ εκείθεν εις "Αγγλίαν. "Αλλά πληροφορηθείς ότι και εκεί κατεζητείτο άνά τά διάφορα ζενοδοχεῖα, ετοποθετήθη, τῇ συμπράξει ενός εταίρου τῆς συμμορίας, εντός μεγάλου κιβωτίου πεπληρωμένου άχύρων, και άπεστάλη εις Κωνσταντινούπολιν. Αἱ ρωσικαὶ αρχαὶ ετηλεγράφησαν τό γεγονός εις τήν εν Κωνσταντινούπολει ρωσικὴν πρεσβείαν, ήτις συνήψε διαπραγματεύσεις μετά τῆς άγγλικῆς διά τήν παράδοσιν του φυγάδος. "Αγνοεῖται όποῖον εἶσται τό αποτέλεσμα τῶν διαθεημάτων τούτων, εγνωσθη δε μόνον ότι ο ρωμαντικὸς πρόξενος ανεχώρησε εκ Κωνσταντινουπόλεως άγνωστον ποῦ κατεθυνόμενος.

Σήμεραν τήν 10 ὥραν π. μ. ο άνθρακοπώλης Α. Δημητρίου διερχόμενος μετά του κάρρου του τήν οδόν Καραϊσκάκη παρῆσσε δι' αύτου και επλήγησεν ελαφρῶς τόν τριετῆ παιδα Α. Καλιδούρην.

— Χθές ὠρα 8 τῆς εσπέρας επί τῇ, οδου Καραϊσκάκη ο Ν. Λαμπέσης λιθοξόος, ετραυματίσθη υπό του γυναικαδέλφου

του Καλιδούρη δι' εγχειριδίου κατά τόν μηρόν μετά προηγούμενη λογομαχίαν.

— Προσεβλήθησαν χθές εξ εύλογίας επί τῆς οδου Β' Νεκραταφείου ο Α. Κακουράλος ετών 38 έμβολιασμένος νηπιόθεν.

— "Απεβίωσεν σήμεραν εν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ ο υπό του σιδηροδρόμου αποκοπεῖς άμφοτέρους τούς πόδας Γ. Κωνσταντινίδης. Συλλυπούμεθα εγκαρδίως τήν άγαθὴν οικογένειαν και τόν άτυχῆ αδελφόν φίλον μας "Ανέστην Κωνσταντινίδην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑΤΙΟΝ

Γνωρίζει άρα γε ο κύριος ύπουργός τῶν "Εξωτερικῶν τό πρό μνημόν υπό τῆς "Ιερᾶς Συνόδου εκτελεσθέν παρατράγωνον καθόσον άφορᾷ τόν εν Πειραιεὶ πρό εξαετίας εφησυγάζοντα κύρ "Αβέρκιον; "Επί εξαετίαν, ήφ' ής ειχε καταδικασθῆ οί σιμωνιακός, μαζὺ με όλους τούς ύπάρχοντας, ύπαρχοντας και ύπάρχοντας ιεράρχας, δέν ειχεν άπαγορευθῆ αύτῷ τό ιεροπραγεῖν, επί τούτῳ δε ενεκα τῆς παιδείας, τῶν φύτων, του σεμνου αυτού χαρακτήρος και τῆς ιερᾶς μαθήσεως τόσον ήγαπήθη υπό τῶν Πειραιαιτῶν, ώστε σχεδόν ήδύνατό τις εἰπεῖν ότι εξετέλει χρέη "Επισκόπου Πειραιῶς. "Οτε πρό ολίγων μνημόν ή "Ιερά Σύνοδος εἶδε, λέγει, ότι οί χριστιανοί σκανδαλίζονται, διότι ο "Αβέρκιος ήν ποτε σιμωνιακός, επεμβαίνοντες δε εις τήν δικαιοδοσίαν του Μητροπολίτου "Αθηνῶν επιβάλλουσιν αύτῷ νά άπαγορευθῆ τῷ "Αβερκίῳ τό ιεροπραγεῖν εν τῷ κύκλῳ τῆς επισκοπῆς του, ανακαλῶν τήν πρὸς τούτο άδειαν και ύποκύπτων οὕτω αντικατοικιτάτα εις τήν άπαίτησιν τῆς "Ιερᾶς Συνόδου.

Γνωρίζει όμως και εν άλλο ο κ. επί τῶν "Εκκλησιαστικῶν ύπουργός; "Ενῷ άπηγορευθῆ τῷ "Αβερκίῳ τό ιεροπραγεῖν εν τῇ επισκοπῇ "Αττικῆς, δέν άπηγορευθῆ αύτῷ τούτο εκτός

του με λαρυγγισμούς διεγειρόντας κύματα ενθουσιασμοῦ. "Η άνατροφή τῆς Πριγκηπίσσης επέτυχε λαμπρά και ο διευθυντής του «Βαριετε» εσεκέπτετο νά τήν αναβιδάσῃ επί σκηνῆς τόν προσεχῆ χειμῶνα.

"Ο Μουλινε εξηπλωμένος επί τινος καθίσματος εἰναι τήν κεφαλὴν, ως άρκουδα ακούουσα φλάουτο. Δέν ήκολούθει τὰς περιπετείας τῆς πριγκηπίσσης "Ορτενσίας. "Αλλη πριγκηπέσσα τόν ενεδιέφερε περισσότερον· ήτο ή κόρη του, ή μελαχροινὴ "Αθναίς. Τήν έβλεπεν, οτε ήτο εις τό σχολεῖον, με τό κοντό τῆς φόρεμα, τά μεγάλα παπούτσια τῆς και τά κατακόκκινα χέρια τῆς, πρόσωπον σχεδόν άσχιμον, σῶμα δύσμορρον και ξεκάρρωτον, εν ολη τῇ άκμῇ τῆς αναπτύξεώς τῆς. "Ηρχετο εις τό διαλεκτικόν εν μέσω τῶν συντρόφων τῆς, τῶν ενδεδυμένων τόσον κομψά, αἱ όποιαί τήν παρετήρουν περιφρονητικῶς. Δέν ήτο ακόμη πλούσιος κατ' αύτήν τήν εποχὴν ο πατήρ Μουλινε, δέν ειχε ακόμη ιδρύσει τό μεγάλο του εν Βιλπέτ εργοστάσιον σοκολάτας, οὔτε επινόησει τὰς επί κυανου χάρτου άγγελίας, τὰς συντεταγμένας εις ύφος οδοντοϊατροῦ, αἱ όποιαί ειχον κάμει γνωστὰ τά προϊόντα του και εις τὰς μικροτέρας τῆς Γαλλίας πόλεις.

"Επώλει τότε χονδρικῶς άποικιακά προϊόντα. Και αἱ εύγενεῖς μητέρες τῶν συμμαθητριῶν τῆς "Αθναίδος δέν επαυον από του νά εκφράζωσι τήν εκπληξίν των, διότι ή κόρη ενός μπακάλη ειχε "μπῆ εις αύτό τό σχολεῖον. Αἱ ήχῳ τῶν μικρῶν του σχολεῖου ραδιουργιῶν ειχον φθάσει μέχρις αυτού.

"Ηξευρε πόσον υπερηφάνως εφέροντο αἱ μαθήτριάι πρὸς τήν κόρην του. Και επί κεφαλῆς τῆς αντιπολιτεύσεως τῶν εύγενῶν, όπως τὰς ελεγον, ενθυμείτο ότι εύρίσκετο ή δεσποινίς Μπωλιε.

Πόσαις φοραῖς, ειχεν ακούσει τήν "Αθναίδα εκφέρουσαν ύβρεις εναντίον τῆς αντιπάλου τῆς! Κλαίουσα ώρκίζετο ότι θα εκδικηθῆ. Δέν ειχεν ελθει ο καιρός τῆς εκδικήσεως και μάλιστα χωρίς αύτοί νά εργασθῶσι διά νά τόν προετοιμάσουν; "Η "Αθναίς Μουλινε ήτο μία από τὰς πλουσιωτέρας νόμφας του Παρισίου, και ή αλαζόν Κλαίρη Μπωλιε ήτο χωρίς προίκα. "Η κόρη του μπακάλη ενδουμένη εις τό καλλίτερον κατάστημα, κτενισμένη ώραία, συνειθισμένη εις τό λούσο, ειχε μεταμορφωθῆ, εξωραίσθη και φωτιζομένη από τό βόρειον σέλας τῶν εκατομμυρίων τῆς, επερνοῦσε ως ή ώραιωτέρα κόρη μεταξὺ τῶν θυγατέρων τῶν άστῶν· ή κόρη τῆς μαρκησίας, φοροῦσα κἀνεν φορεματάκι απλούστατον, θα εζῆ εις τήν επαρχίαν, θα εξηφανίζετο εν τῷ σκότει, και—ποιὸς ήξευρε;—ίσως δέν θα εγίνετο και ο γάμος, ο πρό τούτου καιροῦ άποφασισμένος.

"Ο δούξ Βλιγνῷ, ο μεγαλοπρεπὴς άριστοκράτης, μ' ένα τόσῳ ώραιον όνομα! Συχνότατα, εἶαν ο νεαρός δούξ ήρχετο με τήν θεϊαν του, τήν μαρκησίαν, διά νά ιδῶν τήν Κλαίρην εις τό Σακρέ-κέρ, ή "Αθναίς βλέπουσα αύτοῖ: συνομιλοῦντας εγένετο πελιδνῆ εξ όργῆς. "Η Κλαίρη θα εγίνετο δούκισσα, Και αύτή, ή "Αθναίς; θα ύπανδρεύετο κανένα συμβολαιο-

της Ἀττικῆς. Καὶ οὕτω, ἐνῶ κατὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον σκανδαλίζει τοὺς χριστιανούς Πειραιώτας, δὲν σκανδαλίζει τοὺς ὀλίγους πορρωτέρους χριστιανούς Ἰδραίους, διότι ἐν Ἰδρῶ καὶ Πόρῳ καὶ ἀλλαχοῦ τῷ παρέχεται πλήρης ἱερουργικὴ ἐλευθερία.

Ἐννοεῖ τώρα τί τρέχει μὲ τοὺς ἁγίους Συνοδικούς; Ἡμεῖς σικχαινόμεθα νὰ δώσωμεν τὴν εὐτελῆ τοῦ φαινομένου ἐξηγητήν, ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὀφείλων νὰ κήδηται πλειότερον ἡμῶν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἐκκλησίας, πιστεύομεν ὅτι θὰ ἀρῇ τὸ ἐν λόγῳ σκάνδαλον, αἴρων ἀπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τὴν πίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀποδίδων εἰς τοὺς γείτονας Πειραιώτας τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν ποιμένα, ὅστις εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων οἵτινες τιμῶσι τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῶν πνευματικῶν προσόντων. Καὶ δικαιοῦμενος ἀκόμη καὶ καταδικαζόμενος δι' ἔγκλημα τῆς πολιτείας μᾶλλον ἢ αὐτοῦ, ὁ Ἀβέρκιος ἐβλυσεν τὰς γενικὰς συμπαθείας.

ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ¹
(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σόφια, Σεπτέμβριος.

Ἡ 8 1/2 π. μ. ὥστε σπεύσωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἑορτὴν τῆς 30 Αὐγούστου, τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν καὶ τοῦ μικροῦ ἡγεμόνος τῆς μικρᾶς Βουλγαρίας.

Εἶνε σημαυστόλιτος ἡ πόλις· εἶνε εὐθυμος ὁ λαὸς, ὅστις ἀπὸ βαθέως ὄρθρου ἤρξατο ἐκκενῶν αὐτὴν καὶ διευθυνομένους πρὸς τὸ στρατόπεδον ὅπως ἴδῃ τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια. Ἐτοιχοκλήθη προκήρυξις τοῦ ἡγεμόνος ἀγγέλλουσα τὴν ἐπάνοδον ἐπὶ τὸ σύνταγμα. — Δὲν ὑπῆρξεν ἀνάγκη

¹ Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 578

γράφον, κανένα Ἐσκάνδ ἴσως, ἢ κανένα βιομήχανον σὰν τὸν πατέρα της, καὶ τὰ παιδιά της, ὅταν θὰ τὰ ἐστελλεν εἰς τὸ σχολεῖον, θὰ τὰ περιεφρόνου τὰ παιδιά τῶν ἀριστοκρατῶν.

Εἰς τὴν σκέψιν ταύτην ὁ Μουλινὲ ἐμειδία εὐαρέστως. Ἐκλινεν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ βυθίζων τὴν χεῖρά του εἰς ἐν ἐκ τῶν θυλακίων του, ἀναδῶσεν ἤχον ἀργυρῶν νομισμάτων, ἐψιθύρυσεν τὰς λέξεις ταύτας—Γιατί λοιπόν; Μήπως δὲν ἔχω χρήματα γιὰ νὰ τῆς πληρώσω ὅποιον ἄντρα θελήσῃ; Καὶ περιφέρων τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ πλήθους, ἐφαίνετο ὅτι ἀνεζήτηε γαμβρόν. Ὑπεστηρίζετε ἀπὸ τὰ ἑκατομμύριά του καὶ τίποτε δὲν τοῦ ἐφαίνετο ἀδύνατον. Ποῖος ἦτο τὸσον αὐθάδης, ὥστε νὰ μὴ δεχθῇ τὴν χεῖρα τῆς Ἀθηναίδος, ὅταν θὰ τοῦ τὴν παρουσίαζαν φέρουσαν ἐπιταγὴν τῆς ὁποίας ἡ ἀξία θὰ ἦτο ἀπροσδιόριστος; Θὰ ἦτο κόμη, μαρκήσιος; Τί ποσὸν ἐζήτηε; Ἄς ἰμίλει. Ὁ Μουλινὲ μ'ποροῦσε νὰ δώσῃ καὶ δέκα ἑκατομμύρια! Εἰς τὴν δημοπρασίαν! ὁ σύζυγος! Ὁ πατὴρ μ'ποροῦσε μὲ τὰ χρήματά του ν' ἀγοράσῃ διὰ τὴν κόρην του καὶ πρίγκηπα.

Καὶ τὸ βλέμμα του ἐγίνεν αὐθαδές, σχεδὸν ἀπειλητικόν. Ἐπλανήθη εἰς ὄλων τῶν ἀγνώστων ἐκείνων προσώπων καὶ ἐσταμάτησεν ἐπὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Βλιγνῦ. Ὁ νέος ἦτο μελαγχολικός. Ὁ Μουλινὲ ἐσκέφθη. — Συλλογίζεται τὴν ἐξαδέλφον του. Καὶ ὑπόκωφος ὄργῃ τὸν κατέλαβεν. Εἰς ποῖαν λοιπὸν σειρὰν συγκεχυμένων ἰδεῶν εἰσῆρχετο ὁ Μουλινὲ; Βε-

ἐνταῦθα πλατείας Συντάγματος καὶ ἡρώων μεταπολιτεύσεως καὶ ἀφαρπαγῆς ὑπογραφῶν ὅπως ἐπιτευχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Ἄλλαι ἐπιρροαί, ἀφορμαὶ ἄλλαι ἐπιφέρουν τὰς αὐτὰς μεταβολὰς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου ὁ ἡγεμὼν δὲν κύπτει πρὸ τῶν θελήσεων τοῦ ὑπικούου, ἀλλ' ὑπέκειν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν προστατῶν του.

Πολλὴν σημασίαν εἶχεν ἡ τοιχοκόλλησις ἐκείνη. Ἦν τὸ προῖόν πολλῶν δυσαρέστων σκηνῶν, πολλῶν ἐτέρωθεν διαβίβασθεισῶν ὀδηγιῶν. Οἱ Ρῶσοι ἐζήτησαν τὸ σύνταγμα· ἀλλὰ καὶ Βίσμαρκ καὶ Καλνόκυ προέτρεψαν τὸν ἡγεμόνα νὰ δεχθῇ τὴν συμβουλήν, νὰ ὑπακούσῃ μᾶλλον εἰς τὴν ἐντολήν. Ἡ δὲ Ἀγγλία, ἧς τινος ἐζήτηθῆ ἡ ὑποστήριξις, ἀπεδέξατο μόνον ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ ἰκανοποιηθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ — ὃ ἐστὶ μεθερμηκευόμενον νὰ γίνῃ ἡ τοιχοκόλλησις.

Ἀπῆλθον νὰ ἴδω τὴν ἐπιθεώρησιν: Ἐγένετο ἐπὶ τῆς κοιλάδος, ἧτις περικυκλοῦ τὴν Σόφιαν, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπαλλῆ Ἐφένδη, τοῦ μετωνυμηθέντος εἰς Κινιάζεβο. Ἐπὶ γραμμῇ, τριῶν χιλιομέτρων μήκους ἐξετείνοντο αἱ σκηναὶ τοῦ πολεμικοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἐπὶ πενθήμερον διέτελεσεν ἐν ὑπαίθρῳ παρὰ τῷ στρατῷ του. Αἱ σειραὶ τῶν στρατιωτικῶν σκηνώσεων ἐν πλήρει τάξει καὶ καθαριότητι διετένοντο ὑπὸ μεγαλειτέρων καὶ κεντρικῶν ἀρτηριῶν πεφυτευμένων διὰ προσωρινῶν δεινροστοιχιῶν. Ὁ πρῶην ἀγρότης βούλγαρος μαχητῆς ἐνθυμείται καὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως.

Αἱ φάλαγγές εἰσι παρατεταγμέναι καὶ ἐτελέσθη ἦδη ἡ δοξολογία. Πρῶτον ἐρχεται τὸ σῶμα τῆς ἡγεμονικῆς φρουρᾶς. Ἐχει ἐρυθρὰν καὶ ἀστράπτουσαν τὴν στολὴν ἐπὶ ἀρειμανίων βαίνουσαν ἵππων — τῶσιν ἀρειμανίων, ὥστε ὁ δυστυχὴς ἐκείνος ἵππεὺς ἠναγκάσθη νὰ ἐκλίπῃ τὴν τάξιν καὶ ν' ἀποσυρθῇ ἕνεκα τοῦ ἀτακτοῦντος πηγᾶσου του. Περαιτέρω παρα-

θαίως οὕτε αὐτὸς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Ἐν τούτοις ἀρχὴ σχεδίου ἤρξατο νὰ γεννάται ἐν τῇ κεφαλῇ του.

Μέγας θόρυβος ἤκουσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ. Εἶχε τελειώσει ἡ πρώτη πράξις τοῦ μελοδραματίου. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων, ὁ δοῦξ ἐστικώθη καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς φίλους του διευθύνετο μεθ' ὕψους ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ἐξοδον. Ὁ Μουλινὲ τὸν ἠκολούθησεν ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἔπειτα δ' ἀφίνων τὴν θέσιν του, ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν νέων. Εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα, ἡ παρτίδα δὲν εἶχε διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἑορτὴν. Τὰ διὰ τὸ χαρτοπαίγιον προωρισμένα δωμάτια ἔμενον ἥσυχα καὶ σιωπηλά. Μόλις ὡς ἄρρωστος ψιθυρός, ἐφθάνεν ἡ ἐπωδὴ τῶν ἀσμάτων μέχρι τῶν ὠτων τῶν παικτῶν. Τίποτε δὲν μ'προῦσε νὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ. Ἡξευραν ὅτι κάτω διεσκέδαζαν· ἀλλὰ τί τοὺς ἔμελεν; Αὐτῶν ὅλη των ἡ ἡδονὴ περιωριζέτο ἐπ' αὐτῆς τῆς τραπέζης, τῆς ἐχούσης σχῆμα πετάλου, ὑπὸ τὸ καίον ἀερίοφως τῶν πολυφώτων.

Αἱ κομψαὶ κυραὶ τῶσιν ἐσκανδαλίσθησαν ἐντὸς τῶν δρασερῶν τοα.λετιῶν των ἦσαν συνθηροισμένοι, ὡς ἀνθοδέσμη. Δὲν τὰς ἐσυλλογίζοντο διόλου. Ἡ γτάμα σαθὶ καὶ ἡ γτάμα καρρὸ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ἦσαν χιλιάκις ἐλκυστικώτεροι.

(ἠκολουθεῖ)

τάσσονται τὰ πεζικά τάγματα· ὅπισθεν αὐτῶν ἐρχεται τὸ μικρὸν τῶν ἵππέων σῶμα — 350 ἄνδρες, — καὶ παρ' αὐτὸ τὸ πυροβολικόν, — μία τοπομαχικὴ, τρεῖς πεδινὰ καὶ μία ὀρειβατικὴ τηλεβολοστοιχία. 12.700 μαχητὰι παρέστησαν εἰς τὴν παρέλασιν τῆς 30 Αὐγούστου. Ἐν Σούμλα ὅμοιον εἶχε σχηματισθῆ στρατόπεδον. Δὲν προσεκλήθησαν δὲ ὑπὸ τὰ ὄπλα δύο τάξεις ἐφεδρῶν. Δύναται τις νὰ ὑπολογίσῃ τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν σήμερον εἰς 48,000 ἀνδρῶν ἐνδεδυμένων καλῶς, ἐκγεγυμνασμένων καλῶς, ἐφωδιασμένων καλῶς καὶ μὲ βουλγαρικὴν καρδίαν εἰς τὰ στήθη των καὶ αἷμα εἰς τὰς φλέβας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀέρα εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Ὁ ἡγεμὼν Ἀλεξάνδρος, ὁ χαρῖεις, ὁ μεγαλοπρεπῆς τῶν Βουλγάρων κηγάτης, ἐπὶ μέλανος καὶ ἀφρίζοντος ἵππου, συνοδευόμενος ὑπὸ λαμπρᾶς ἀκολουθίας, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν στρατιωτικῶν βαβρῶν ἐχόντων διπλωματικῶν πρακτόρων, τῆς Ρωμουρίας κ. Γκίκα καὶ τῆς Αὐστρίας κ. Βιγελέβεν, τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντων Σέρβων ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων πολλῶν, παρελάνει πρὸ τῆς ἐπευφημοῦσης στρατιᾶς του, παιανίζουσης τῆς μουσικῆς. Ἴδου ἐν μέσῳ τῶν ὀρέων τοῦ Αἵμου, εἰς τὴν βουλγαρισθεῖσαν ἐσαχτιὰν τῆς Θράκης, εἰς τὴν Σαρδικίην, τὴν ὑφ' ἑλληνικῶν χειρῶν κτισθεῖσαν Σοφίαν, νεώτερος διάδοχος τῶν Χρούμων, Συμεὼν καὶ Σαμουὴλ χαιρετιζόμενος ὑπὸ τῶν σημαιοφόρων του καὶ ἐπευφημούμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ του. Εἰς τὴν μορφὴν του, καὶ τοὶ ἄλλοδαποὶ, βλέπει τις ἀναγεννωμένην τὴν αὐτὴν ἀρενωπὴν ὄψιν, καὶ δὲν δύναται ν' ἀδικήσῃ τοὺς Βουλγάρους θεωμένους τὴν νεκρανάστασιν ταύτην ἐθνικότητος, πολιτικοῦ καταρτισμοῦ, στρατιωτικῆς διοργανώσεως, ἡγεμονικῆς λαμπρόδος, καὶ τὰ παραλογώτερα τῶν ὀνείρων μορφοῦντας καὶ τὰς ἀποτολμώτερας τῶν ἐλπίδων τρέφοντας.

Ὁ ἡμέτερος Ἐβρος ἐκ Φιλιππουπόλεως θεώμενος τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Βουλγάρων ἐπὶ ἐθνικῇ ἑορτῇ ἡρώτα, ἀν οἱ Ἕλληνες ἐγηράσαμεν καὶ δὲν καίει πλέον πῦρ εἰς τὰ στήθη μας. Ἡ θέα τῆς ἑορτῆς ταύτης, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τῆς κινήσεως, τῆς ζωηρότητος ὅλων διάφορον ἐνεποίησεν εἰς ἐμὲ ἐντύπωσιν. Ἀνεζήτησα τὸ αἰσθημα, ὅπερ ἐνυπάρχει εἰς ταῦτα πάντα, ἀνεζήτησα ἐκεῖνο τὸ πῦρ, ὅπερ ἄλλοτε τοσοῦτον εὐκόλως εὐρίσκουσι καὶ παρηγορήθη. Διότι δὲν ἀνεκάλυφα ἡ μανίαν πιθηκισμοῦ καὶ νεκρότητα ἀντιλήψεως καὶ αἰσθημάτων. Ἦτο ξένος ὁ λαὸς εἰς πάντα, καὶ ἀν ἐζητωκράγει ὁ στρατὸς, τῷ ἐπετάσσετο τὸ ζήτην ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ συνθήματος. Ἄν ἐτρεξεν ὁ λαὸς νὰ ἴδῃ τὴν πανηγυριν, ἦτο αἰσθημα περιεργείας, ὅπερ ἐπόθει νὰ κορέσῃ. Ἐπίσης περιέργως θὰ ἐθεᾶτο δύο βουλγάρους κρεμαμένους εἰς ὀθωμανικὴν κρεμάλαν καὶ ἐπίσης ἀναισθητῶς θὰ ἐπανήρχετο οἰκαδὲς, ὅσον κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς προχθῆς. Οὐδεμίαν ἐκχυσιν ἀληθοῦς αἰσθήματος, οὐδὲν ἐλατῆριον αὐθορμητῶς ὑπῆρχε κινῶν τὸν λαὸν ἐκεῖνον, ὅστις πολὺ ὀλίγον — παρὰ πολὺ ὀλίγον αἰσθάνεται τί ἐστὶ πατὴρ καὶ ἔθνος.

Τὴν ἐντύπωσιν ταύτην μοὶ ἐνεποίησαν πᾶσαι αἱ βουλγαρικαὶ ἑορταὶ ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, καὶ τὴν ἐντύπωσιν ταύτην μετὰ πολλῶν ἄλλων συνεμερίσθη. Ἄγνωθ ἐν τῇ ἀνεξαρτήτῳ Ἑλλάδι, ὅπου ἀληθῶς ὀλίγη νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀφορμὴ ἐγκαρδίου διαχύσεως πατριωτικοῦ αἰσθήματος, ἀλλ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν πάσῃ πόλει ἐλληνικῇ ἐν Τουρκίᾳ, εἶδον καὶ αὐτὰς τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς ἑορτὰς τρεπομένας εἰς ἐθνικὰς πανηγυρεῖς καὶ τὰ ζήτην καὶ τὸ Χριστὸς ἀρέστη τοῦ Πάσχα ἀναμειγνύμενα εἰς προπόμεναις ἐθνικὰς ὑπὲρ πληρώσεως

παντὸς ἐθνικοῦ πόθου μετὰ τόσο ἐνθουσιασμοῦ, ὅσον οὐδέποτε εἰς ὄλον ἔμοῦ τὸν βουλγαρικὸν λαὸν ἐνταῦθα.

Ἄλλὰ καὶ μήπως ἡ ἡμιανεξάρτητος τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμουλίας θέσις καθίστησιν αὐτόθι μᾶλλον ζωηροῦς τοὺς Βουλγάρους; Ἄν καὶ ἀφίνω τότε τὸν παραλληλισμὸν εἰς τὸν φίλον Ἐβρον.

Ἡρώσερος

Κύριε συντάκτα τοῦ Ραμπαγᾶ

Εἶδομεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 509 τῆς ἐφημερίδος «Ραμπαγᾶ» νὰ ἀποκαλεῖται λούστρου τοῦ ἐφημεριδοπόλεως Σᾶς παρακαλούμεν ὅπως διορθώσῃτε τὸ λάθος σας τοῦτο, καθότι ἡμεῖς ζῶμεν διὰ τοῦ ἰδρώτος ταῦ προσώπου μας τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως καὶ δὲν εἴμεθα λούστρου, μολοντί ἀνευ τῆς περιφρονητικῆς τρίπον τινὰ σημασίας ἦν ἀπέκτισεν ἡ λέξις, δὲν εἶναι καμμία ἐντροπὴ τὸ νὰ πράττῃ τις ἐντίμως οἰονδήποτε ἔργον, ἔστω καὶ τὸ τοῦ λούστρου. Ἄλλ' ἕκαστος νὰ καλεῖται μὲ τὸ ὄνομά του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1883

Οἱ ἐφημεριδοπόλαι Ἀθηνῶν

Ι. Βλάχος, Κ. Κυριαζόπουλος, Χ. Βαριαντζᾶς, Ἡλίας Κυριαζόπουλος, Γ. Ζέρβας, Ἄρ. Πάσχος, Κ. Τζαλῶνας, Β. Κωμουνδούρος, Γ. Γιαννίλης, Κ. Π. Κούγιας, Γ. Ἀρβανίτης, Λεων. Φωτόπουλος, Ι. Ἡλιόπουλος, Δ. Κυριαζόπουλος, καὶ λοιποὶ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ὁδονταλγῶν καὶ ὀδοντοϊατρός. Ἀφοῦ τὸν ἐβασάνισεν μέχρι μαρτυρίου, τὸ θῦμα λέγει:

— Μὰ γιατρὲ, νομίζω ὅτι εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀναγγέλλεται ὅτι βγάσετε τὰ δόντια χωρὶς πόνον.
— Οὐ βέβαια, ἐγὼ δὲν αἰσθάνομαι τίποτε!

* * * Παραδοξολόγος τις εἶπεν:
Ἡ μανία τῆς νοθεύσεως ὄλων τῶν πραγμάτων εἶνε τόση, ὥστε δὲν μπορεῖτε νὰ ἀγοράσετε ἓνα κοιλὸ ἄμμου χωρὶς νὰ ἦνε τὸ μισὸ ζάχαρη.

* * * Διάλογος μεταξὺ δύο μαθηματικῶν:
— Πῶς δύνασαι νὰ ἀποδείξῃς ὅτι δύο καὶ δύο κάμνουν τέσσαρα;
— Δὲν τὸ παραδέχομαι διόλου, διότι 2 καὶ 2 κάμνουν 22.

* * * Ἀπέναντι τῶσιν καὶ τῶσιν ἐταιριῶν, αἵτινες συμπεριπτύσσονται ἐν ταῖς κόλποις των ἀνθρώπους τοῦ νόμου καὶ ἀνθρώπους τοῦ παλουκιοῦ, προϊόντα ἐκλογῆς καὶ προϊόντα κακοουργημάτων, ἑκατομμυριούχους καὶ ὀβολούχους, καλὸν εἶνε νὰ σὰς ὑπενθυμίσωμεν ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ τῶν Φύρδην—Μίγδην ὅτι ἡ περίφημος Καμόρρα τῆς Νεαπόλεως ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ὁποίας ἐσηματίσθησαν αἱ ἰδικαὶ μας ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν Ἀθήναις οἰκοδομηθῆσάντι ἐταιρίαί, ὑφίσταται ἀκόμη, μεθ' ὄλων τὸν πόλεμον τὸν κατ' αὐτῆς γενόμενον πρὸς ἐξόντωσιν καὶ ἐκρίζωσιν ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἡμετέρα βασιλικὴ κυβερνήσις εὐρίσκειται εἰς καλλιτέρας σχέσεις μὲ τὰς ἐγγχωρίους Καμόρρας. Ἐν Νεαπόλει αὕτη θεωρεῖται μὲν κοινῶς ὡς συναπαρτιζομένη ὑπὸ κοιῶν κακοῦργων, ἀλλ' εἶνε διακλαδωμένη εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας. Ἐπὶ παραδείγματι: Ἀναβαίνετε ἴς ἐν' ἀμάξι, πρὶν ἀκόμη καθίσετε, ὁ ἀμαξήλατῆς ρίχνει ἀπὸ τοῦ θρόνου του μὴ δεκάρα κάτω, τὴν ὁποίαν θὰ εὐρεθῇ εἰς ρακενδύτης νὰ τὴν ἀρπάξῃ. Τί συμβαίνει; Εἶνε ἡ δεκάτη τοῦ ἐνοικίου τῆς ἀμάξης ἢ φορολογία ἢ Καμόρρα ἢ τὰ πάντα γνωρίζουσα καὶ τῶν πάντων ὠφελουμένη.

Ἄν θέλετε νὰ πωλήσετε καμμίαν οἰκίαν, ὀφείλετε νὰ πληρώσετε εἰς τὴν Καμώρραν τὸν φόρον σας, ἄλλως δὲν βρίσκετε ἀγοραστήν. Ἄπ' ἐναντίας θέλετε ν' ἀγοράσετε σπῆτι· πάλιν πρέπει νὰ πληρώσετε· διότι ἡ καμώρρα συνωμοτεῖ καὶ αὐξάνει ὑπερόγκως τὴν τιμὴν τοῦ σπητιοῦ. Πολλοὺς συναντᾶτε καθ' ἑδὸν ἀνθρώπους σημαδεμένους. Τὸ σημάδι αὐτὸ εἶνε ἡ σφραγὶς τῆς Καμώρρας. Ἀμέσως ἐννοεῖτε ὅτι ἔχετε νὰ κάμψετε μ' ἓνα Καμωρίστα, ὅστις παραβάς τοὺς νόμους τῆς Ἐταιρίας ἐστιγματίσθη διὰ ζυραφίου. Ὁ γράφων τὰς πληροφορίας αὐτὰς ἀνταποκριτὴς τῆς Γαλλίας ἐγνώρισεν ξένον βιομήχανον ὅστις εἶχεν ἀπολύσει δύο ἐργάτας αὐτοῦ οἵτινες τὸν ἠπειλήσαν ὅτι θὰ τὸν μαχαιρώσουν ἂν δὲν τοὺς ξαναπάρῃ πίσου. Ὁ ἐργοστασιάρχης κατ' ἀρχὰς δὲν ἐπρόσεξε, κατὰ τὴν ὁμῶς βλέπων ὅτι δὲν χωρατεύουν, κατὰ συμβουλήν φίλου του, ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν ἐνὸς ἀρχικαμωρίστα. Ὁ τελευταῖος τοῦ ἐπρότεινε: Ὅα μᾶς δίδῃς δέκα λίρας καθὲς χρόνον, καὶ εἰς ἀμοιβὴν δὲν θ' ἀφήσουμε κἀνένα νὰ σοῦ πειράξῃ οὔτε τρίχα. «Δέχομαι» ἀπήντησεν ὁ ἀπειλούμενος. Τότε ὁ ἀρχηγὸς προσεκάλεσε τοὺς δύο ἐργάτας οἵτινες ἐννοεῖτε ἦσαν μέλη τῆς Καμώρρας καὶ τοὺς εἶπε: «Ἀπὸ τὰ σήμερον ὁ σκίνορ εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν μας». Ἐκτοτε οὐδεὶς τὸν ἐπείραξε. Κάθε φορὰ δὲ ποῦ πληρῶνει τὸν φόρον του ὁ ἀρχικαμωρίστας τὸν ἐρωτᾷ φιλομειδῶς μήπως ἔχη κἀνένα θέλημα!

* * * Εἰς ἀξιωματικὸς ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ μύωπα καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἐμπορικὸν ἂν ἀγοράσῃ γυαλιά. Ὁ ὀπτικὸς τοῦ ἔδωκε νὰ δοκιμάσῃ ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν διόπτρων. Κἀνὲν δὲν τοῦ ἤρχετο. Τὰ μὲν τοῦ ἦσαν πολὺ δυνατὰ, τὰ δὲ πολὺ ἀδύνατα.

Ἐπὶ τέλους ἀρπάζει ἐν ζεύγος γυαλιῶν μὲ θυμὸ, τὰ βάζει εἰς τὰ μάτια του. — Νὰ, λέγει, αὐτὰ μοῦ εἶνε καλά.

Ὁ ὀπτικὸς ἐκπεπληγμένος ἐρωτᾷ:

— Καὶ ποῖον ἀριθμὸν κρυστάλλων θέλετε νὰ σᾶς περάσω, διότι, ὁ ἀξιωματικὸς εἶχε πάρει καὶ τὸν ἡὲρ πολὺ καλὸν, σκελετὸν μόνον γυαλιῶν.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Στρατηγὸς καὶ Τραμδάῦ. Δὲν ἔχομεν μόνον ἡμεῖς τὰ ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἵπποσιδηροδρόμου θύματά μας. — Εἰς Νεάπολιν ὁ στρατηγὸς Μιλόνε ἀποπληραθὴς ν' ἀναβῆ εἰς τὸν ἀτμοσιδηροδρόμον τῆς Καζορίας κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του φαίνεται, κατέπεσε καὶ ἐξέπνευσε μετὰ τινὰς ὥρας, ἀφοῦ μετεκομίσθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Μήτηρ σύζυγος. Νέον ἔργον δραματικὸν ἐμφανίσθη ἐπὶ τῆς γαλλικῆς σκηνῆς κινήσαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ προκαλέσαν τὴν ἐκτίμησιν τῶν κριτικῶν. Οἱ **Μωκροῶ** τοῦ Ἀλβέρτου Δελπί. Τὸ ἔργον κρίνεται ἐν γένει καλόν, κατεκρίθη μόνον ὡς ἔχον ὑπόθεσιν καὶ πάλιν τοὺς νόθους περὶ οὗς τὰ πλεῖστα συγγράμματα τοῦ συγγραφέως στρέφονται. — Ὁ Δελπί δικαιολογούμενος δὲν ἀρνεῖται ὅτι τὸ ζήτημα τῶν νόθων ὑπῆρξε πάντοτε δι' αὐτὸν ἐνδιαφέρουσα μελέτη, ἀλλὰ δι' ἄσχυρίζεται ὅτι ἡ κοινωνικὴ διαφθορὰ ἐν Γαλλίᾳ εἶνε τοιαύτη ὥστε τὸ αὐτὸ θέμα καὶ πολλῶν ἄλλων συγγραφέων ἔδει νὰ προκαλέσῃ τὴν μελέτην. Ἀναφέρει δὲ σκληρὴν παράδειγμα, ἀξιωματικὸς διελθόντος πλησίον του καὶ φέροντος εἰς τὸν βραχίονα τὴν σύζυγόν του, περὶ ἧς ἐρωτήσας ὁ Δελπί ἔμαθεν ὅτι εἶνε ἡ μήτηρ τοῦ ἀξιωματικοῦ!!!

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ μᾶς ἐνθυμίζει τὴν φοβερὰν μαντείαν,

ἐν τῇ **Ἐταίρᾳ** τοῦ ποιητικωτάτου ὡς ἡ δυστυχία τοῦ Συνοδίνου μας, ἐν ἧ' διὰ στίχων ἀπαραμίλλων φωτυγραφεῖ τοιαύτας εἰκόνας μελλούσης καὶ ἐδῶ κοινωνικῆς διαφθορᾶς.

Ὁ «Σιδηρουργὸς», τοῦ Ὁνὲ ἤρχισε νὰ γίνεταί καὶ ὀλίγον Ἕλληνα. Ἀφοῦ ἡμεῖς τὸν δημοσιεύομεν εἰς τὰς στήλας μας ἐν μεταφράσει, ἴδου τώρα ὅπου διασκευαζόμενος εἰς δράμα θὰ παιχθῆ ἐν τῷ παρισίνῳ θεάτρῳ **Γυρνάσιον**, ὑποδυόμενον τὸ πρόσωπον τοῦ **Σιδηρουργοῦ** τοῦ συμπολίτου μας καλλιτέχου Δαμαλά. Καὶ καθὼς παρατηρεῖ ὁ «Γαλάτης» τὸ δράμα αὐτὸ θὰ εἶνε ἡ λυδία λίθος τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ Δαμαλά ἀξίας. Σὲ θέλομε λοιπὸν, κύριε Δαμαλά!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρισιοί, 18 Ὀκτωβρίου. Τηλεγραφήματα ἐκ Δαμασκοῦ, ἀγγέλλουν ζωηρὸν ἐρεθισμὸν μεταξὺ τῶν Ἀράβων. Ἀνώθυμοι προκηρύξεις τοιχοκολλημέναι εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως διερεθίζουν τοὺς Ἀραβὰς κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων.

Ἀλεξάνδρεια, 18 Ὀκτωβρίου. Ἡ χολέρα ἐνεφάνη ἐν τῷ χωρίῳ Σατί, πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐλαβον μέχρι τοῦδε, χῶραν τέσσαρες χολερικαὶ ἀποβιώσεις ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ.

Εἰς τὸ

ΝΕΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰλλοῦ, ἀντικρὺ τοῦ φωτογραφείου Μωραῖτου

Ὅλα τὰ εἶδη διὰ Λουκούλους:

Ἀριστουργήματα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα.
Χαβιάρια—αὐγοτάραχα—τυριά—παστὰ—εὐρωπαϊκὰ ποτά.

ΚΑΙ ΤΙ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ!

Ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοῖα Δ. Π. Γουδῆ φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθ. Τετάρτης ἡς ὀδεύοντος ἐπανέλαβε τὸν διακοπέντα διὰ τινὰ χρόνον πλοῦα τοῦ Ἀργολικοῦ τῆς Τετάρτης, ἀναχωρούντων ἤδη τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τακτικῆς ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀργολικὸν κόλπον ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον, ἐπανερχόμενα τὴν ἐπιούσαν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διανομῆς διὰ τοὺς ἐν δύο τμήμασι τῆς πόλεως συνδρομητὰς τοῦ *Μη Χάνεσαι*.